

V zářiovém čísle se dočtete

Homilie kardinála Dominika Duky o slavnosti sv. Václava	1
Křesťanská společenství ve farnosti	3
Rozhovor.....	3
Animátoři	5
Oldskautský tábor pro rodiny s dětmi	8
K zamyšlení	9
Okénko pro andělky.....	9
Mezinárodní fórum o rodině	11

Homilie kardinála Dominika Duky o slavnosti sv. Václava dne 28. září 2014 ve Staré Boleslavi

Bratři a sestry,

rok co rok se zde, ve Staré Boleslavi, setkáváme na svátek knížete sv. Václava. Tento den byl jako Den české státnosti zákonem prohlášen za státní svátek. Kníže svatý Václav je stále aktuální postavou a naše státnost je velké a slavnostní téma tohoto dne. Když se totiž zamýšlíme nad naší národní a jazykovou identitou, nad jejími kořeny a nejstarší duchovní podobou a hledáme-li smysl politické existence českého národa ve středu Evropy, dojdeme vždy až do doby evropského temna, jak je často označováno 10. století. Tehdy v letech 921-935 vládl u nás ušlechtilý Přemyslovec Václav. Jemu ihned po jeho násilné smrti naši předkové přisoudili zvláštní titul Dědice české země. Jemu prokazovaly všechny další generace úctu, jaká patří světcům, a s důvěrou ho oslovovaly jako ochránce naší země. S naprostou samozřejmostí píše v předmluvě ke své monografii o sv. Václavu Vratislav Vaniček, že musíme jít k místům a památkám spjatým s touto postavou. Upozorňuje pak, že knížete Václava můžeme docenit jen v kontextu základů panovnické moci a upevnění křesťanství. Poučné je, že nejenom připomíná význam Velké Moravy, odkud Přemyslovci převzali svou víru, což je dobře známo. V tvrdé metafoře, když mluví o zavraždění Václava a jeho družiny, jakož i o násilí a vraždění na Libici, nazývá je 25. únorem našich raných středověkých dějin, odhaluje cosi zásadního o charakteru naší státnosti a stálého zápasu o spravedlnost a svobodu. U základů těchto hodnot stojí vzdělaný, moudrý, spravedlivý a soucitný svatý Václav, ne jen na moc a násilí spoléhající Boleslav. Tento rozdíl v pojetí východiska vlády poznamenal i naše nikoli dávné dějiny, ale dobu blízkou, kterou jsme mnozí zažili. Je v tom velké připomenutí. Ale ptejme se dějin dál, abychom se poučili.

Předně se zeptejme, jak spravoval stát muž, který se stal symbolem spravedlivé vlády a naší oporou. Svatý kníže Václav provází nás dějinami a v různých situacích k nám hovoří různě. Jako kníže pracující na vinici a při žních nám dodnes říká, že musíme pracovat. Víme, že pracoval tak, aby plody své práce mohl jako důstojný obětní dar předložit Bohu. Jeho oběť byla Bohem přijata. Pracujme jako on: soustavně a hlavně kvalitně. Nenechávejme za sebe pracovat druhé. Byl štedrý a

zemi zveleboval. Dělejme to také tak. Jako kníže ve zbroji vícekrát svou zemi bránil. Mír není samozřejmost, je třeba ho hájit. Uvnitř země chránil spravedlnost a odstranil svévolné soudce. Chraňme proto náš právní řád. Především svou vlastní slušností, ale také trváním na jeho uplatňování. Chraňme svou státnost, chraňme svou demokratickou ústavu. Navenek svatý Václav hájil mír své země diplomaticky i se zbraní v ruce. Výrazně přispěl k tomu, že jsme se přiklonili ke kultuře evropského křesťanského západu. V této souvislosti nemůžeme dnes pominout, že jeho příbuzenské vztahy i posmrtný kult dosahovaly až do Kyjevské Rusi. Zavazuje nás to a vyzývá. Mír vždy něco přináší a něco stojí, válka stojí víc a dobrého nepřinese nikdy nic.

Dále se zeptejme, jak jsme se dostali z krize po Václavově smrti. Kdo nás z ní pomohl vyvést či spíše vyvedl. Jsou to vrahovy dcery. Doubravka, která stojí u základu státnosti Polska, a Mlada, abatyše svatojiřského kláštera, která ukazuje svému otci, jak je nutné pokračovat v politické duchovní i kulturní linii zavražděného bratra. Ihned nám to připomene další ženskou postavu, která pomohla zemi vyjít z krize. Je to svatá Ludmila, která se zasloužila o ztišení vášní, jež vypukly proti jejímu manželovi knížeti Bořivojovi po jejich křtu. Tyto ženy jsou ztělesněním ochranné role žen v našich dějinách. Jsou jím proto, že se připojily k úloze Panny Marie, která porodila a chránila Ježíše Krista. Její obraz, který známe z mnoha uměleckých děl, je znázorněn také na měděné plastice s příměsí zlata a stříbra, která je zde, ve Staré Boleslavi chována jako Paladium, tj. ochranný štít země České. Podle dávné legendy ji věnoval svatý Ludmile sám svatý Metoděj při jejím křtu.

Osudy tohoto obrazu jsou zčásti legendární, posvěcené však dlouhou tradicí, v novější době pak historicky doložené. Svatá Ludmila ho darovala vnuku Václavovi, který ho nosil na prsou. Ochránil ho ve všech bitvách, jimiž musel projít, jak o tom svědčí poranění na jeho lebce. Naplnil se krví, když byl Václav proboden oštěpem záludnou ranou do zad. Zrada je zlá. Přichází od vlastních a zezadu. Život dobrého vladaře i ochranné Paladium byly tehdy ztraceny spolu s vnitřním mírem v zemi. Paladium bylo po staletích nalezeno oráčem, jako poklad ukrytý v zemi. Později bylo zcizeno vojskem, které okupovalo Starou Boleslav - vrátilo se! Na počátku padesátých let, v době, kdy v české zemi bylo tolik věrných lidí, včetně kněží, vehnáno do věznic a popraveno, bylo Paladium odstraněno a zavřeno za mříže generálního ředitelství Státní bezpečnosti. Jako zázrakem nebylo roztaveno pro trezory Národní banky jako velké množství drahocenného chrámového náčiní. Panna Maria tak sdílela osud svých věrných. Dnes zde bude ozdobena svatováclavskými korunami, kterým požehnal papež František. Takto vyznamenané Paladium zde, stejně jako Panna Maria na hlavním okně presbyteria katedrály svatého Víta, které navrhl Max Švabinský v roce 1945, bude nám připomínat obnovení svobody a suverenity.

Legenda o vyorání Paladia z lůna země České, k němuž mělo dojít v době knížete Vladislava, v sobě obsahuje hlubokou symboliku odkazující až k Přemyslu Oráči, jako prvnímu vládcovi našeho tehdy zemědělského národa. Setkal jsem se s otázkou, zda je Paladium ochránkyní i jiných kulturních etap našeho národa, zda ji můžeme považovat také za záštitu pro dnešní společnost již dávno ne zemědělskou, ale post-industriální a post-sekulární.

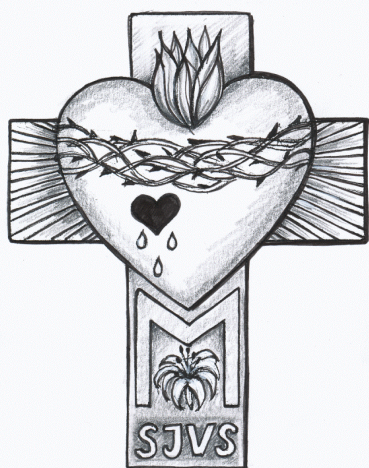
Jsem přesvědčen o tom, že ano. Paladium, tedy Panna Maria s Ježíškem, je svědectvím úcty k dítěti a rodině, která k nám přišla jako součást křesťanství. Dnes, daleko více než kdy jindy, si uvědomujeme, že nejde o žádnou magickou sílu, kterou by byl tento kovový reliéf obdařen, aby nás chránil před našimi nepřáteli. Paladium země České nás dnes chrání před námi samými tím, že nám připomíná, že ztratíme-li úctu k matce, přestaneme-li ctít otce a odmítneme rodinu, bude to náš neodvratný konec.

Papež František nás vyzval, abychom se dnes modlili za úspěch setkání biskupů z celého světa, kteří se mají zamýšlet nad otázkou rodiny. Modleme se tedy k Panně Marii, která je skutečným paladiem, záštitou nejen pro zachování našeho národa, ale lidí na celém světě.

●● Křesťanská společenství ve farnosti ●●

Služebníci Ježíšova Velekněžského Srdce (SJVS)

Dne 16. 3. 1968 zemřela v pověsti svatosti na Bílé Vodě u Javorníka matka Stanislava Ernstová – voršilka, celoživotně duchovně vedena jezuitu. Ke konci svého života nosila v srdci touhu založit kontemplativní smiřující skupinu, která by se modlila a obětovala za kněze. V té době však nebylo možné něco takového realizovat. Bohem požehnaný čas nastal právě nyní, kdy je na církvech, na kněze vyvíjen veliký tlak ze všech stran. Dne 22. 11. 2011 byly schváleny modlitby v brožurce *Prosby k Pánu žně* a pro modlíci se název *Služebníci Ježíšova Velekněžského Srdce*. K účasti mezi SJVS stačí vědomí Božího volání k této službě, které se nám v srdci ozývá a touha kladně na volání odpovědět. Členové se modlí z brožurky každý den, podle svých možností, snaží se žít důvěrné přátelství s Kristem Veleknězem, modlitbu a oběť za kněze; adoraci, čistotu srdce a z něj vyvěrající apoštolát.

Znak společenství

tvoří kříž s Velekněžským Srdcem, s modrým písmenem M pod ním, lilií a písmeny SJVS. Ježíš jako Velekněz, přináší na oltáři kříže sám sebe, své Srdce jako oběť. Symbolem jeho utrpení je trnová koruna ovinutá kolem srdce a rána v srdci ve tvaru srdce. Z ní vytékají nejvzácnější poslední kapky jeho srdeční krve a vody, kterou za nás prolil. Ježíšovo Srdce hoří plamenem lásky Ducha Svatého. Pod srdcem naznačuje modré písmeno M diskretní přítomnost a účast Panny Marie v plánu spásy. Lilie je znamením voňavé čistoty.

Služebníci se podle svých možností scházejí s kněžskými pověřenými duchovním vedením ke společné adoraci, mši svaté a formaci. Tato setkání se uskutečňují jednou za měsíc. V několika farnostech se Služebníci spolu scházejí i místně, společně se modlí, adorují, vytvářejí společenství. V našem kostele se scházíme každý čtvrtek (v letním čase v 18:30 h., v zimním v 17:30 h.). Začínáme růžencem, pak pokračujeme modlitbami z brožurky. K modlitbám jsou zváni všichni, kteří jsou ochotni duchovně podpořit kněze v jejich starostech a nesnázích. Všichni jste srdečně zváni. Modlitbou pomáháme nejen jim, ale i sobě a našim rodinám.

Více informací ráda zodpoví osobně nebo ve skupině (podle domluvy). Milada Šanovcová

●● Rozhovor ●●

Hlavní hodovou mši již tradičně svým zpěvem doprovázel postřelmovský sbor. Na otázky týkající se právě postřelmovského sboru odpovídal varhaník a vedoucí sboru Mgr. Robert Poisl, kterého určitě všichni dobře znáte.

Kolik let má postřelmovský sbor?

To nevím přesně, každopádně z farního notového archívu je patrné, že tu zpěváci a jiní hudebníci působili jako soubor už v první polovině 19. století, vezmeme-li v úvahu, že např. oficiální založení postřelmovského dechového souboru, který liturgii doprovázel na velké slavnosti a svátky, se datuje k roku 1853. Na začátku dvacátých let 19. století působil v Postřelmově jistý Jan Josef Hlásný, který vykonával

funkci obecního pokladníka a obecního písaře. Ten do obecní kroniky zapisoval rozpočty obce na rok 1816 a 1834, ve kterých se mimo jiné objevují položky týkající se chrámového sboru.

Jak dlouho už postřelmovský sbor vedeš?

Postřelmovský sbor jsem převzal za působení P. Mgr. Jiřího Putaly v roce 2004. Předtím jsem několik roků hrával se sloučeným chrámovým sborem ze Svěbohova a Jedlí pod taktovkou kolegy Josefa Hrocha.

Kolik má sbor členů?

Když jsem se sborem začal hrávat, bylo zpěváků a zpěvaček ke třiceti. V současnosti ve sboru působí 6 zpěvaček v sopránu, 6 v altu, 5 zpěváků v tenoru a 4 v basu, takže celkem 21. Na vánoční svátky se občas přidá „výpomoc“, tito zpěváci však stálými členy sboru nejsou.

Jak dlouho nacvičujete, např. na Vánoce, Velikonoce, hody?

Záleží na vybraném repertoáru a taky na tom, jestli přibude do sboru nový zpěvák nebo zpěvačka. To bývají zkoušky o něco delší hlavně proto, aby se skladbu dobře naučili. Například na vánoční půlnoční vigilií už několik roků po sobě zpíváme pastýřskou mši „Hej, Mistře!“ od Jana Jakuba Šimona Ryby. Díky tomu se už umí a stačí ji 2-3krát projet na osvěžení. Na slavnost Narození Páně ve dne vybírám většinou kratší pastorální mši od jiného skladatele nebo sborové či sólové vánoční skladby. S nácvikem na Vánoce začínáme v průběhu měsíce listopadu. Zkoušky míváme pravidelně jednou týdně + před samotnou slavností v případě potřeby ještě generálku, což vychází na nějakých 7 zkoušek. U Velikonoc je to s počtem zkoušek podobné, v rámci nácviku na patrocinium je zkoušek méně hlavně z důvodu dovolených a prázdnin.

Co je na vedení sboru nejtěžší?

Asi sjednotit nástupy jednotlivých hlasů ve vícehlasých skladbách. Několik roků postrádáme dirigenta a hrát na varhany a zároveň rukou ukazovat nástupy a nebo k tomu ještě mávat tempo je prakticky

nemožné. Takže kdyby měl někdo z čtenářů Farníčku na potenciálního dirigenta tip, budu rád.

Co bys vzkázal členům chrámového sboru?

Jsem moc rád, že tu chrámový sbor funguje, i když zpěváků (a znatelně i věřících) ubývá. Jsem rád za každého zpěváka a zpěvačku a tímto bych jim chtěl poděkovat za to, že chodí zpívat, za jejich snahu, za to, že obětují svůj volný čas na zkouškách, aby se při slavnostech zpěv povedl ke cti a chvále Boží. Vždyť ve zmiňované „Rybovce“ v části Ofertorium se přímo zpívá: „Vděčný zpěv se k Bohu nes“. A taky všem popřát, ať jim to ještě dlouho zpívá.

Chtěl bys něco vzkázat čtenářům Farníčku?

„Mějte úsměv na tváři, když se někdy nedaří. Mějte radost velikou, když to jde – a s muzikou!“ □

Děkujeme Robertovi za odpovědi i za jeho odvahu a trpělivost vést sbor. Již 10 let společně se sborem zkrášluje nejen sváteční bohoslužby, v posledních letech bez dirigenta a přesto si můžeme pokaždé vychutnávat líbezná melodie a zpěvy znějící z kůru. Přejeme všem členům sboru mnoho dalších let prožitých v této krásné službě Bohu, protože „Kdo zpívá, dvakrát se modlí“ :-).

Lucka

●● ANIMÁTOŘI ●●

Z NAŠICH UPLYNULÝCH AKCÍ...

● RUDA NAD MORAVOU

Farnost Postřelmov tentokrát spojila síly s farností Ruda nad Moravou a Postřelmovští mládežníci přijali pozvání do Rudy na faru. Tématem na tomto velkém společenství bylo hned několik: Chci pozitivně hodnotit druhé, Vyslovit uznání, Pochválit, Zamyšlení nad biblickými texty nebo jsme také hledali odpovědi na otázky týkající se víry.

Na návštěvu přijel taky P. Petr Káňa, Šumperský kaplan pro mládež. Tyto setkání se uskutečnily vždy jednou za měsíc od ledna do března a to od 13 do 16 hodin. Nakonec toto všechno vyvrcholilo v pěší pouť na Horu Matky Boží v Králíkách v sobotu 3. května. Všechno se to uskutečnilo pod taktovkou Otce Michala Krajewského a Sester zdislávek: Bernadetty a Terezie.

● ZÁVĚREČNÉ SPOLČO

Škola skončila a s ní i školní rok a prázdniny už nám klepou na dveře. A tak jsme se museli také na dva měsíce rozloučit s postřelmovským spolčem. A proto jsme se všichni členové sešli naposledy v tomto školním roce v sobotu 28. června na faře v Postřelmově. V první půlhodině jsme si promítli pár fotek a všichni jsme společně zavzpomínali na akce, které jsme v rámci spolča tento rok zažili. A bylo toho opravdu hodně. Po krátké pauze jsme šli do kostela na adoraci s kytarou, kde jsme Boha chválili, děkovali mu za uplynulý školní rok a prosili za zdárné prožití prázdnin. Pak jsme se přesunuli na farskou zahradu, kde byl menší táboráček, něco málo z her, ale hlavně hodně srandy. Uběhlo to jako voda a už jsme se loučili s přáním pěkných prázdnin, neboť se zanedlouho rozjedeme po dovolených a nejrůznějších táborech. Útěchou nám bylo, že za týden vyrazíme všichni společně na akci Velehradských Dnů lidí dobré vůle, ale o tom si povíme až příště...

● VELEHRAD 4. - 5. 7. 2014

Letos v červenci se již potřetí zúčastnila mládež z naší farnosti akce na Velehradě s názvem Dny lidí dobré vůle. Dohromady nás jelo 18. V pátek odpoledne jsme přijeli do Starého města a odtud jsme se vydali pěšky na Velehrad. V 19:30 začal před bazilikou koncert Večer lidí dobré vůle, kde tradičně vystoupil Jiří Pavlica s Hradišťanem, a také Václav Neckář nebo

pěvecký sbor z africké Zambie. Po koncertu si každý přišel na své - nedaleko baziliky byly stánky a pouťové atrakce. V 23:30 se někteří také zúčastnili noční bohoslužby a poté jsme se již všichni odebrali na nedalekou zahradu sester sv. Cyrila a Metoděje, kde jsme přespali. Ráno nás probudil déšť, protože jsme spali pod širákem. Na dobré náladě, která panovala po celou dobu nám to ale neubralo a po snídani z vlastních zásob a výborném čaji od sestřiček jsme šli na slavnostní mši svatou, při níž byl hlavním celebrantem olomoucký arcibiskup Mons. Jan Graubner. Po mši už jsme jen naposled obešli stánky a pomalu odcházeli na autobus, kterým jsme dojeli na nádraží a pak už jen vlakem domů. Všem zúčastněným bychom chtěli poděkovat za super atmosféru. Akce se zdařila po všech stránkách a už se těšíme na příští rok. J

• VOR 6.8.-9.8.2014

„VOR“ je zkratka pro Výjimečný Ohromně Riskantní týden s Bohem. Byl vymyšlen a naplánován, jako zbrusu nový křesťanský letní tábor pro děti ve věku od 6 do 15 let. Nyní bychom vám ten letošní chtěli trochu představit:

Letošní ročník VORu se udál vůbec poprvé a to na faře v Oskavě a byl tak trochu experimentální, jestli vůbec bude o tuto akci zájem. Nakonec se

VOR nesmírně vydařil a to nám dokazují i četné pozitivní ohlasy ze všech stran.

A to nás podpořilo a dodalo nám to chuť jít do toho příští rok zase naplno! Letošní VOR byl ovšem docela náročný na přípravu a celkovou organizaci, ale díky našemu schopnému týmu dvanácti vedoucích se všechno v pohodě zvládlo. Letos byl program na téma CESTOVÁNÍ ČASEM. Ve středu v podvečer jsme se ocitli u jedné nám přátelsky nakloněné pravěké tlupy, která nás seznámila s vyráběním zbraní a náradí. S drcením mouky a výrobou pravěkého umění. Ale také s pravěkým lovem mamuta či bojem s lidojedy. Nechyběl ani večerní tanec kolem ohně, který byl založen na naší počest, a také večerní program. Ve čtvrtek ráno jsme se všichni probudili na středověkém hradě Nothingemu, kde jsme se seznámili s Robinem Hoodem. Ten nám vysvětlil, že král Richard odjel s křížáky do Svaté země a trůn po něm převzal zlý místní šlechtic Sheriff, který utiskoval poddané. Rozhodli jsme se království zachránit a pod vedením Robina Hooda jsme šlechtice zahnali a jeho armádu rozprášili. Ve čtvrtek odpoledne jsme se dostali na severoamerické prérie, kde jsme byli svědky toho, jak proradní banditi prodali kmeni Siuxů Ohnivou vodu a činili jim další potíže, aby kmen vyhladověl. Ale s pomocí náčelníka Sedícího Býka, šamana Kulhajícího Pařáta a indiánky Jasně Hvězdy se nám podařilo bandity zneškodnit, ulovit pár bizonů a obnovit na prériích pořádek a mír. V noci jsme zavítali do roku 1890, do tehdejšího Londýna, kde se v noci stal únos místní bankéřky. Tento případ nám přišel pomoci vyřešit i

slavný detektiv Sherlock Holmes a jeho parťák doktor Watson. Případ to byl hodně zapeklitý, protože nám to zabralo celý pátek a navíc bylo hned pět podezřelých. Ale díky jejich zkušeným radám a našemu detektivnímu hledáčku se podařilo únosce zatknout při předávání výkupného a policejní eskorta je oba odvezla za mříže dýchat čtverečkovaný vzduch. A pak už jsme jen všichni zavítali do Londýnského CASINA oslavit všechny naše úspěchy. Na VORu byl zařazen i duchovní program ve formě modliteb, tématků čtyř evangelistů, každodenní adorace a také mše svaté, kterou nám přijel osobně zajistit otec Vladimír Jahn, za což ještě jednou děkujeme! A v sobotu odpoledne naše putování časem skončilo. Velké díky patří také Pepovi Grauovi za to, že se postaral, abychom neviděli hlady dvakrát. A hlavním vedoucím Vladce Grauové a Standovi Grauovi za technické zázemí a celkovou organizaci akce. Na fotky a videa se můžete podívat na farním webu: <http://farnost-postrelmov.wbs.cz/Pro-mlade> No a nám nezbyvá, než říci jediné: NA POTÁBORKU NEBO ZASE ZA ROK...

Toto byl krátký průřez minulostí a nyní se podívejme dopředu:

z akcí připravujeme ve dnech 24.10.-26.10.2014 víkendové POTÁBORKO na faře v Postřelmově, jak pro děti, které byly na tábore, tak i pro ty, které nebyly a chtěly by se k nám přidat. A také v neposlední řadě se budeme připravovat na návštěvu sv. MIKULÁŠE, která se už blíží, takže se máte určitě na co těšit...

Ondra a Lucka

●●Oldskautský tábor pro rodiny s dětmi●●

Konal se na tradičním místě (na Koruně) a v tradičním termínu (začátek prázdnin).Téma letošního táboření bylo: POKLAD PIRÁTŮ Z KARIBIKU. Celotáborovou hrou děti provázely dvě postavy: starý kapitán KID a pirátka (za kostýmy se skrývali rodičové táborníků).A tak se osazenstvo tábořiště proměnilo na posádku lodi (které maketu si děti musely postavit) a učilo se spoustu dovedností, které musí „mořský vlk“ znát a umět. A tak „plulo Karibikem“,aby zažilo dobrodružství v nesčetných bojovkách a navštěvovalo ostrovy až konečně dorazilo na OSTROV POKLADŮ. Nechybělo hledání zlata, lovení velryb, stezka odvahy, příprava hostiny pro vzácnou návštěvu,výlet s houpáním, koupáním v rybníku u tábora, oblíbená hra „na pašeráky“ a poslední den dopoledne CESTA ZA POKLADEM. Pro zájemce byla možnost navštívit mši svatou v sobotu 5.7. v kapli na Koruně.

Kromě pár kapek, abychom neuschli, jsme prožili s dětmi pohodových 5 dní nabitých programem, který se doufám dětem i rodičům líbil.

Na závěr je třeba poděkovat za výborné vaření Tomáši Vybíhalovi a také všem, kteří se podíleli na přípravě a realizaci programu i zajištění celého tábora. Příště zas!

Za KLUB OLDSKAUTŮ POSTŘELMOV Stanislav Grau

●● K ZAMYŠLENÍ ●●

NEGATIV

Rozhodnout se špatně jednou, dvakrát. Vést se s proudem a nesnažit se plavat správným směrem. Nechat padat do duše temnotu, kterou s sebou nese vlažnost a pohodlný život. Smířit se s hříchem, vzdát boj o dokonalost, dát Bohu „jen trochu méně“ ... to vše nepozorovaně mění optiku našeho pohledu na svět – na to, co je dobré a co je špatné. Je to jakési rozostření pohledu, ztemnění, které může mít osudné následky. Vezmeme-li do rukou evangelium (Mk 3. kap.), vidíme, jak nepochopitelně někteří reagují na Ježíšovy zázraky – uzdravení ochrnuté ruky v synagoze (v 1–5), uzdravování mnohých a vyhánění zlých duchů (v 10–12) – jeho blízcí tvrdí, že se pomátl v 10–12) – jiní se domlouvají, že ho zabijí (v 6), a někteří tvrdí, že dobro, které dělá, je dílo ďáblové, a tedy vlastně zlo (v 22)! Pomoci druhému, uzdravit někoho je přece dobro. Jak je možné, že lidé vzdělaní a dobří mohou tuto skutečnost takto překroutit? Ježíš upozorňuje své učedníky: „přichází hodina, kdy každý, kdo vás zabije, bude si myslet, že tím uctívá Boha.“ (Jan 16, 2) A nemluví o blázních, kteří nevědí, co dělají, nebo o těch, kdo mají zalíbení v násilí, ale o „dobrých lidech“. To není situace, která se stala dávno nebo je někde daleko. Žijeme uprostřed ní. Stačí si všimnout: Mezinárodní společenství hledá v Sýrii chemické zbraně, ale nepozastavuje se nad smrtí více než 73 455 osob (jen za rok 2013!), včetně 22 436 civilistů zabitých „konvenčními zbraněmi“. Je dovolené a státem podporované zabíjení nenarozených dětí vlastními rodiči a současně zákonem chráníme zvířata před bolestivou smrtí. Tvrdíme, že jsme v ekonomické krizi a zároveň se hlásá, že uzdravení ekonomiky přijde, budeme-li věci fungující vyhadzovat a kupovat si nové. Citovat z Bible, že sodomie (praktikovaná homosexualita) je hříchem, může být trestné. Žít veřejně homosexuálně je zákony chráněno a oproti rodině zvýhodňováno. Nic neprodukuje, jsme bohatí, protože obchodujeme, a nepřijde nám divné, že ti, kteří pracují (vyrábějí), nemají ani na chléb. Vychovávat děti, vést je k práci a občas i spravedlivě trestat může vést k jejich odebrání státem, současně je ale normální si kupovat věci vyráběné dětmi v nelidských podmínkách v Asii. Už sis na takové zprávy a postoje zvykl, nepřekvapí tě? Pak si dej pozor, abys jednou netvrdil, že černá je bílá a zlo je dobro. Tak jako žádná droga není bezpečná, protože je 'měkká' (ač to někteří drze tvrdí), není vlažnost, nehledání dobra, lhostejnost či soužití s hříchem cestou do nebe druhé kategorie, ale jistou cestou do pekla. Tak vzhůru do boje za dobro, vzhůru za pravdivé poznání věcí zřejmých.

Článek převzat z časopisu Tarsicius (otec Marek Miškovský)

♪ ♪ ♪ OKÉNKO PRO ANDÍLKY ♪ ♪ ♪

Milé děti, prázdniny utekly jako voda a my jsme si pro vás připravili malý kvíz, tentokrát na téma Hody v Postřelmově. Jestlipak víte, komu je zasvěcen farní kostel v Postřelmově a koho si zároveň na hody, tedy 21. 9. každý rok připomínáme?

1. Komu je zasvěcen farní kostel v Postřelmově?

a) Sv. Markovi

b) Sv. Matouši

c) Sv. Jakubovi

2. S jakým atributem je patron Postřelmova nejčastěji zobrazován?

a) se lvem

b) s andělem

c) s býkem

3. Čím se patron postřelmovského kostela proslavil?

- a) napsal první evangelium   b) vstal z mrtvých   c) založil 1. klášter

4. Čím se patron postřelmovského kostela živil?

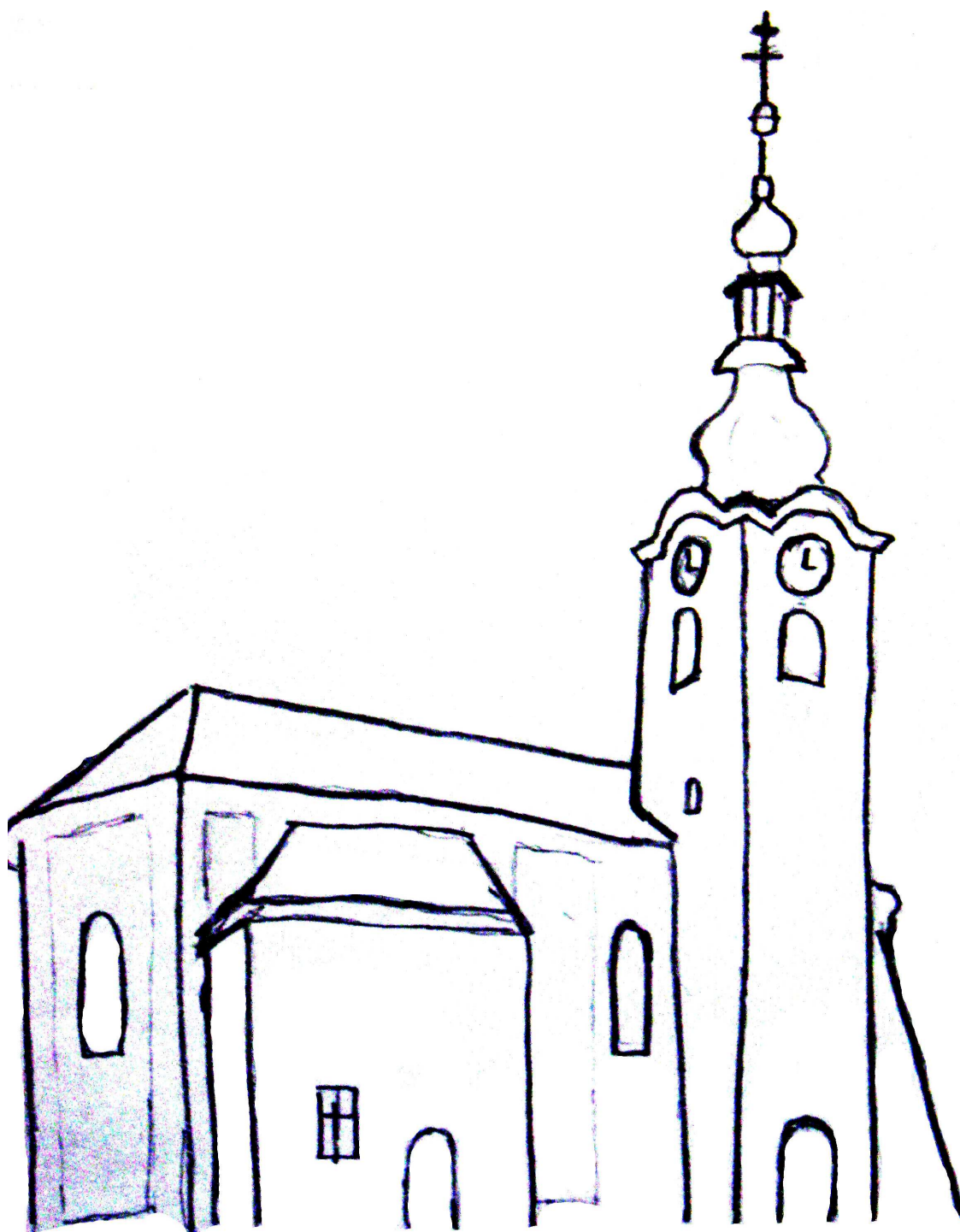
- a) byl rybář   b) byl celník   c) byl tesař

5. Jak tento patron zemřel?

- a) přirozenou smrtí   b) mučednickou smrtí

Pro nejmenší tu máme omalovánku postřelmovského kostela :-). Všechny obrázky budou vyvěšeny ve farní učebně. Správné odpovědi a obrázky zasílejte na e-mail:

Farnimladez@seznam.cz, (nezapomeňte připsat jméno), nebo předejte osobně Lucce Bibrlové nebo Vladěce Grauové do 31.10.2014.

Velká rodina a budoucnost lidstva

V Moskvě se ve dnech 10. a 11. září 2014 konalo Mezinárodní fórum o rodině "Velká rodina, budoucnost lidstva", na které se sjelo více než tisíc účastníků ze všech kontinentů.

<http://prolife.cz/?a=4&id=2376>

Na fóru během plenárních zasedání a na mnoha diskusích kolem kulatých stolů zazněla celá řada příspěvků věnujících se problematice rodiny a obnově kultury života. Přiblížily situaci rodin, ochrany života a demografie v jednotlivých zemích světa a činnosti, kterými se jednotliví účastníci prostřednictvím svých neziskových organizací snaží čelit útokům proti manželství, rodině a životu.

Hnutí Pro život ČR bylo přizváno k aktivní účasti na kulatém stole, který se věnoval veřejným iniciativám na podporu rodin, jejich problémům a možným řešením. Příspěvek Radima Ucháče, prezidenta HPŽ ČR, je v příloze této zprávy (v angličtině).

Hnutí Pro život ČR se po zakončení fóra zúčastnilo také setkání expertů v Ruském institutu strategických studií, které mělo název "Východ a Západ v obraně tradičních hodnot". Odborníci od Kanady po Kazachstán analyzovali politické a ideologické procesy ve světě a jejich dopady na rodiny a celou kulturu života. Účastníci Mezinárodního fóra o rodině na závěr adresovali následující výzvu (v příloze):

Naléhavá výzva národům světa

Všem lidem dobré vůle: náboženským vůdcům, architektům veřejného mínění, představitelům profesních organizací, ženských organizací a organizací mládeže, Valnému shromáždění OSN, hlavám států a zákonodárných orgánů a masmédiím.

My, účastníci Moskevského mezinárodního fóra "Velká rodina a budoucnost lidstva" (10.-11. září 2014), vyjadřujeme hluboké znepokojení, protože jisté země provádějí bezohledné programy a bezprecedentní propagandistickou kampaň, které směřují ke zničení přirozené rodiny - instituce, která je v civilizované společnosti základem řádu, prosperity a sociálního míru.

Zachování lidstva závisí na systému rodinných a příbuzenských vztahů, které vznikají manželskými svazky mezi mužem, ženou a dětmi, které se jim narodí. Toto a pouze toto, je schopno zajistit reprodukci, stabilitu a pokračování lidské civilizace. Všechny ostatní druhy sexuálních vztahů nebo svazků, které záměrně vylučují narození dětí, jsou pro tuto záležitost bez významu, protože v sobě nemají to, co zakládá samotnou definici slova "rodina". Žádné politické nebo ekonomické zájmy nemohou sloužit jako záminka pro nahrazení pravého a časem prověřeného pojmu rodiny nějakou náhražkou.

To je chápání rodiny, které obsahuje Všeobecná deklarace lidských práv, přijatá OSN v roce 1948. Podobné chápání odráží ústavy více než 100 zemí a harmonizují s ním posvátné spisy mnoha náboženství. Toto chápání je zdrojem filosofie a tvorby humanistů a myslitelů minulosti stejně jako těch současné doby.

S lítostí prohlašujeme, že systematická strategie prováděná vládnoucími elitami vyspělých zemí světa vede k implementaci "teorie postmoderní společnosti" - tj. v podstatě "společnosti

neomezeného konzumu". Je to program vytvoření společnosti jedinců, kteří se naprosto nezajímají o budoucnost a kteří se soustředí pouze na uspokojení svých osobních potřeb v daný okamžik. Taková společnost nakonec chce zničit i víru v Boha, stejně jako víru v dobro obecně. Tyto postmoderní programy zaměřené na hmotné bohatství ničí to, co je na lidské bytosti lidské (jakožto stvořené Bohem) a zaměřují se na likvidaci duchovního rozměru člověka - jsou tak proti všemu, čím se člověk liší od ostatní přírody.

Obracíme se na všechny lidi, kteří chápou význam a hodnotu přirozené rodiny pro zachování lidské civilizace:

- aby se spojili tváří tvář hrozbě úplné dehumanizace společnosti a stavěli bariéry na cestu ideologických, státem podporovaných zásahů do soukromého života lidí za účelem vnutit sexuální životní styl a preference menšiny většině

- aby přicházeli s legislativními iniciativami pro zákony a ústavy všech zemí, které jasně definují přirozeně dané vztahy v rodině jako vztahy mezi mužem a ženou, jejich dětmi a příbuznými

- aby hájili a podporovali přirozenou rodinu jako jediný zdroj zachování civilizace a života lidstva

- aby využili všechny vhodné "mezinárodní dny" (ochrany dětí, rodiny atd.), jejichž hesla a motta se vztahují k tradičním hodnotám, k vyjádření nesouhlasu a odporu k státem podporovaným destruktivním tendencím v sexuálním a rodinném životě (obzvláště u mladých lidí) a šíření poznání přirozené rodiny jako základu lidského života na úrovni jednotlivce, společnosti, státu a civilizace

- aby protestovali proti cynickému využívání žen jako "náhradních matek" pro svazky lidí stejného pohlaví

- aby se zastávali zájmů dětí a pracovali k přijetí legislativních zákazů všech typů propagace homosexuálních vztahů v prostředí dětí a mladistvých

- aby zahájili a podporovali vědecký výzkum, který bude studovat podmínky a vyhlídky rozvoje přirozené rodiny, stejně jako se věnovat studiu negativních sociálních a psychologických dopadů výchovy dětí páry stejného pohlaví

- aby podpořili veřejné snahy směřující k zajištění neporušenosti lidského života od okamžiku početí do přirozené smrti a k ochraně dětí před vlivy narušujícími jejich osobnost a aby se zastali práva rodičů (matky i otce) mít děti a souvisejících práv

- aby od vlády a hlav států požadovali iniciativy a směrnice zajišťující ochranu přirozené rodiny, dětství a mateřství jak vnitrostátně, tak v zahraničí.

Naléhavě vyzýváme Valné shromáždění OSN, generálního tajemníka OSN a komisaře pro lidská práva OSN, aby se při formulaci programu Spojených národů přidržovali litery a ducha článku 16 Všeobecné deklarace lidských práv, který vyhláší chápání rodiny jako jediné přijatelné cesty pro lidskou civilizaci a uspořádali v blízké budoucnosti zvláštní rok nebo program na podporu přirozené rodiny.

Vyzýváme lidi, kteří souhlasí s touto výzvou, aby ji podpořili a podepsali pro zachování života a civilizace na Zemi.